

Sách Đa-ni-ên - Số chín mươi tư

Làm sáng tỏ khuôn khổ tiên tri: Hiểu về ba thế lực dẫn đến Armageddon

Jeff Pippenger

2024-02-27

Khuôn khổ tiên tri do William Miller áp dụng là cấu trúc của hai quyền lực gây hoang tàn: La Mã ngoại giáo, rồi đến La Mã giáo hoàng. Khuôn khổ tiên tri do Future for America áp dụng là cấu trúc của ba quyền lực gây hoang tàn: La Mã ngoại giáo, kế đến La Mã giáo hoàng, rồi Tin Lành bội đạo. Ba sự biểu hiện của La Mã chính là ba quyền lực gây hoang tàn ấy: con rồng, con thú và tiên tri giả. Khuôn khổ ấy phần lớn được nhận ra bởi sự chống đối đầy lên chống lại ánh sáng của sáu câu cuối cùng trong Đa-ni-ên đoạn mười một, vốn đã được mở án vào thi kỳ cuối cùng năm 1989.

Hai sự hiển lộ đầu tiên của La Mã xác định diện mạo tiên tri của La Mã hiện đại, vốn là sự hiển lộ thứ ba và cuối cùng của La Mã. La Mã hiện đại chỉ ra cấu trúc của thế lực bách hại ba phần cuối cùng trong những ngày sau rốt. Có liên hệ mật thiết nhưng khác biệt rõ ràng là ba sự hiển lộ của Ba-by-lôn. Thứ nhất là Ba-bên của Nimrod. Thứ hai là Ba-by-lôn của Nebuchadnezzar và Belshazzar. Cùng nhau, hai nhân chứng tiên tri ấy xác định những đặc tính tiên tri của Ba-by-lôn hiện đại. Mặc dù ở một cấp độ nào đó La Mã hiện đại và Ba-by-lôn hiện đại là cùng một thực thể, ba sự hiển lộ của Ba-by-lôn đang chỉ ra sự sụp đổ cuối cùng của Ba-by-lôn và sự kiêu ngạo của con người tội ác.

Sự sụp đổ của Ba-by-lôn là một chủ đề lớn và cụ thể trong lời tiên tri của Kinh Thánh, cũng như sự kiêu ngạo của giáo hoàng La Mã. Trong Sách Khải Huyền, chương mười bảy, một trong các thiên sứ đổ bảy tai họa sau cùng đến để xác định rõ ràng sự phán xét dành cho Ba-by-lôn, điều đó cũng là một cách nói khác về sự sụp đổ của Ba-by-lôn.

Bấy giờ có một trong bảy thiên sứ cầm bảy chén đến và nói với tôi: Hãy đến đây; ta sẽ cho ngươi thấy sự phán xét của đại dâm phụ ngồi trên nhiều dòng nước; kẻ mà các vua trên đất đã phạm tội tà dâm với nó, và dân cư trên đất đã say sưa bởi rượu tà dâm của nó. Rồi người đem tôi trong Thánh Linh vào hoang mạc; và tôi thấy một người đàn bà ngồi trên một con thú màu đỏ thẫm, đầy những danh xưng phạm thượng, có bảy đầu và mười sừng. Khải Huyền 17:1-3.

Công việc của thiên sứ là cho John thấy sự phán xét đối với người đàn bà có dòng chữ "MYSTERY BABYLON" được viết trên trán.

Người đàn bà ấy mặc màu tía và đỏ điều, trang hoàng bằng vàng, đá quý và ngọc trai; tay cầm một chén vàng đầy những điều ghê tởm và những ô uế bởi sự tà dâm của nàng. Trên trán nàng có ghi một tên: BÍ ẨN, BA-BY-LÔN VĨ ĐẠI, MẸ CỦA CÁC KỸ NỮ VÀ CÁC SỰ GHÊ TỒM TRÊN ĐẤT. Tôi thấy người đàn bà ấy say sưa vì huyết của các thánh đồ và huyết của các vị tử đạo của Đức Chúa Giê-su; và khi tôi thấy nàng, tôi rất đổi kinh ngạc. Khải Huyền 17:4-6.

Bộ máy địa chính trị mà giáo quyền La Mã sử dụng trong những ngày sau rốt để bách hại những kẻ bà xem là dị giáo được biểu trưng bởi "một con thú màu đỏ thẫm, đầy những danh xưng phạm

thượng, có bảy đầu và mười sừng." Việc bà cười trên con thú cho thấy bà đang kiểm soát con thú, như người cười trên lưng ngựa.

Và người đàn bà mà người đã thấy là thành lớn ấy, là thành đang cai trị các vua trên đất. Khải Huyền 17:8.

"Con thú màu đỏ thẫm có bảy đầu và mười sừng" là Rô-ma hiện đại, và tượng trưng cho cấu trúc địa chính trị mà người đàn bà sử dụng khi bà bức hại những người trung tín của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt. Người đàn bà ấy là Ba-by-lôn hiện đại, đại thành phạm tà dâm và cai trị trên các vua trên đất. Hai hiện thân đầu tiên của Ba-by-lôn — được thể hiện qua Ba-bên trong Sáng Thế Ký chương mười một, và Ba-by-lôn trong Đa-ni-ên các chương bốn và năm — mô tả sự kiêu ngạo và sự sụp đổ của Ba-by-lôn hiện đại trong những ngày sau rốt. Người đàn bà bị phán xét trong Khải Huyền chương mười bảy là Ba-by-lôn hiện đại, và con thú mà bà cai trị là Rô-ma hiện đại. Bà đã phạm tà dâm với các vua, và họ trở nên một thịt.

Vì vậy, người nam sẽ lia cha mẹ mình và gắn bó với vợ mình; và họ sẽ trở nên một thân thể. Sáng thế ký 2:24.

Mặc dù chúng là một, một số yếu tố tiên tri của Rô-ma hiện đại và Ba-by-lôn hiện đại được nêu riêng trong Lời Đức Chúa Trời. Câu chuyện về Ba-by-lôn hiện đại, như được xác lập bởi hai nhân chứng là Ba-bên và Ba-by-lôn, nói về sự kiêu ngạo của nàng và sự sa ngã cuối cùng của nàng. Trong sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn mười một, vua phương bắc được dùng để đại diện cho chế độ giáo hoàng. Giáo hoàng Rô-ma là đại diện của Sa-tan trên đất.

"Để mưu cầu lợi lộc và vinh dự trần thế, Hội thánh đã bị dẫn dắt tìm kiếm sự ưu ái và hậu thuẫn của những người quyền thế trên thế gian; và như thế, khi khước từ Đấng Christ, Hội thánh đã bị xúi giục phải thần phục kẻ đại diện của Sa-tan—giám mục Rô-ma." Cuộc Tranh Chấp Vĩ Đại, 50.

Sa-tan đã muốn trở thành Đức Chúa Trời, và tham vọng của hắn là chiếm lấy ngai chính trị và ngai tôn giáo của Đức Chúa Trời.

Sao người đã sa xuống từ trời, hỡi Lucifer, con trai của rặng đông! Sao người, kẻ đã làm suy yếu các dân tộc, lại bị đốn xuống đất! Vì người đã nói trong lòng: ta sẽ lên trời; ta sẽ nâng ngai ta lên trên các vì sao của Đức Chúa Trời; ta cũng sẽ ngồi trên núi của hội chúng, ở các sườn phía bắc; ta sẽ lên trên những đỉnh cao của mây; ta sẽ nên giống Đấng Tối Cao. Ê-sai 14:12-14.

Sa-tan ao ước tôn cao ngai của mình (là biểu tượng của vương quyền) "trên các ngôi sao của Đức Chúa Trời." Các ngôi sao của Đức Chúa Trời là các thiên sứ, và tượng trưng cho bộ máy cai trị của Đức Chúa Trời. Sa-tan "cũng" ao ước được ngồi "trên núi của hội chúng, ở mạn bắc." Hội chúng là Hội Thánh, và ở tại Giê-ru-sa-lem, là ở mạn bắc. Ngồi trên ngai ở "mạn bắc" tức là làm vua phương bắc. Đấng Christ là Vua phương bắc chân thật, cũng là Vua trên sự cai trị của Đức Chúa Trời. Sa-tan ao ước "giống như Đấng Rất Cao."

Một bài ca, một thi thiên, dành cho các con trai Cô-ra. Chúa thật vĩ đại, và rất đáng được ngợi khen trong thành của Đức Chúa Trời chúng ta, trên núi thánh của Ngài. Đẹp đẽ về địa thế, là niềm vui của cả trái đất, ấy là núi Si-ôn, ở phía bắc, thành của Vua vĩ đại. Trong các cung điện

của thành ấy, Đức Chúa Trời đã tỏ ra là nơi nương náu. Thi Thiên 48:1-3.

Đại diện trên đất của Sa-tan là Giám mục thành Rôma (tức Giáo hoàng). Trong sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn mười một, sự trỗi dậy và suy sụp cuối cùng của giáo hoàng Rôma được mô tả, và ở đó giáo hoàng được trình bày như vua phương bắc. Ông là người đứng đầu Giáo hội Công giáo, và từ "catholic" có nghĩa là "phổ quát". Để Sa-tan có thể giả mạo hai ngai của Đấng Christ (chính trị và tôn giáo), hắn đã lập ra Giáo hội Công giáo nhằm có một hệ thống tôn giáo toàn cầu khi hắn bắt đầu mạo danh Đấng Christ trong những ngày sau rốt.

Sự thỏa hiệp giữa ngoại giáo và Cơ Đốc giáo đã dẫn đến sự hình thành của 'người tội ác' mà lời tiên tri đã báo trước là sẽ chống nghịch và tôn mình lên trên Đức Chúa Trời. Hệ thống tôn giáo giả dối khổng lồ ấy là một kiệt tác của quyền lực Sa-tan—một tượng đài cho những nỗ lực của hắn nhằm ngự trên ngai để cai trị thế gian theo ý muốn của hắn. Đại Tranh Chiến, 50.

Sa-tan đã dựng nên một hệ thống tôn giáo toàn cầu và cả một cơ cấu chính trị toàn cầu, nhằm giả mạo hai ngai quyền bính mà Vua phương Bắc chân chính đang ngự trên. Mười vua trong Khải Huyền chương mười bảy, những kẻ mà dân phụ thông dân với và thống trị trong những ngày sau rốt, tượng trưng cho con thú có bảy đầu và mười sừng, bị người đàn bà có chữ BABYLON viết trên trán cai trị. Trong chương mười bảy, mười vua ấy "ghét dân phụ, và sẽ làm cho nàng hoang vu và trần truồng, sẽ ăn thịt nàng và thiêu nàng bằng lửa." Như vậy, sự phán xét của nàng được mô tả. Ba sự biểu hiện của Babylon cho thấy sự sụp đổ sau cùng của Babylon. Ba sự biểu hiện của La Mã cho thấy cơ cấu chính trị mà nàng cai trị.

Ba sứ điệp của ba thiên sứ trong Khải Huyền chương mười bốn đề cập đến sự sụp đổ cuối cùng của Ba-by-lôn hiện đại; Đa-ni-ên chương mười một, câu bốn mươi bốn và bốn mươi lăm, cũng vậy. Sự sụp đổ cuối cùng của Ba-by-lôn được nhắc đến trong Khải Huyền chương mười bảy, nhưng còn được trình bày cụ thể hơn trong chương mười tám. Bức họa trong Đa-ni-ên chương mười một về sự sụp đổ cuối cùng của Ba-by-lôn hiện đại, cùng với minh họa về ba thiên sứ của chương mười bốn, và phần mô tả sự sụp đổ cuối cùng trong các chương mười bảy và mười tám, cần được ghép lại với nhau, dòng trên dòng. Trong Đa-ni-ên chương mười một, sự sụp đổ cuối cùng của Ba-by-lôn hiện đại được xác định là xảy ra khi Ba-by-lôn không nhận được sự giúp đỡ nào.

Và nó sẽ dựng các lầu trại của cung điện mình giữa hai biên, trên núi thánh vinh hiển; nhưng nó sẽ đến hồi kết, chẳng ai giúp nó. Đa-ni-ên 11:45.

Trong câu kế tiếp, Mi-ca-ên đứng dậy và thời kỳ ân điển cho loài người chấm dứt. Câu ấy bắt đầu bằng lời: "Và vào lúc đó." Khi Ba-by-lôn hiện đại sụp đổ, thời kỳ ân điển cho loài người chấm dứt, và nó chết một mình. Thiên sứ thứ ba chỉ ra sự kết thúc của thời kỳ ân điển vì cho thấy thế giới đã bị chia thành hai hạng người: những kẻ mang dấu của con thú và những người có ấn của Đức Chúa Trời. Vào lúc đó, cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời được đổ trên Ba-by-lôn hiện đại và trên những ai đã chấp nhận dấu quyền bính của nó.

Và thiên sứ thứ ba theo sau họ, lớn tiếng nói rằng: Nếu ai thờ con thú và hình tượng của nó, và nhận dấu của nó trên trán mình hoặc trên tay mình, thì chính người ấy sẽ uống rượu thịnh nộ của Đức Chúa Trời, là rượu đã được rót nguyên chất vào chén phần nộ của Ngài; và người ấy sẽ bị hành hạ bằng lửa và diêm sinh trước mặt các thiên sứ thánh, và trước mặt Chiên Con.

Khởi của sự hành hạ họ bốc lên đời đời vô cùng; những kẻ thờ con thú và hình tượng của nó, và bất cứ ai nhận dấu tên của nó, đều không hề được yên nghỉ, ngày cũng như đêm. Đây là sự kiên nhẫn của các thánh đồ: là những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời, và đức tin của Đức Chúa Giê-xu. Khải Huyền 14:9-12.

Trong Sách Khải Huyền đoạn mười tám, sự phán xét của đại dân phụ được trình bày như một sự phán xét tiến triển, bắt đầu từ luật Chủ nhật sắp tới, khi tiếng thứ hai kêu gọi bày chiến khác của Đức Chúa Trời ra khỏi Ba-by-lôn. Đến câu hai mươi mốt, sự đóng cửa ân điển được đánh dấu; như vậy xác định một khoảng thời gian từ luật Chủ nhật sắp tới tại Hoa Kỳ cho đến khi Mi-ca-ên đứng dậy, là giai đoạn mà sự phán xét của Ba-by-lôn hiện đại được thực hiện, trong thời kỳ bách hại lớn.

Và một thiên sứ quyền năng nhắc lên một tảng đá giống như một cối xay lớn, rồi ném nó xuống biển, nói rằng: Như thế, với sự hung bạo, thành lớn Babylon sẽ bị quăng xuống, và sẽ chẳng còn được tìm thấy nữa. Và tiếng của những người đánh đàn hạc, các nhạc công, những người thổi sáo và thổi kèn sẽ chẳng còn được nghe trong ngơoi nữa; và chẳng còn tìm thấy nơi ngơoi một thợ thủ công nào, thuộc bất cứ nghề nào; và tiếng cối xay sẽ chẳng còn được nghe trong ngơoi nữa; Và ánh sáng của đèn sẽ chẳng còn chiếu sáng trong ngơoi nữa; và tiếng của chàng rể và cô dâu sẽ chẳng còn được nghe trong ngơoi nữa; vì các thương gia của ngơoi là những người quyền thế trên đất; vì bởi phù phép của ngơoi mà muôn dân đều bị lừa dối. Và trong nó đã tìm thấy huyết của các đấng tiên tri, của các thánh đồ, và của hết thảy những người đã bị giết trên đất. Khải Huyền 18:21-24.

Việc ném hòn đá xuống, sự im bật của các nhạc công và thợ thuyền, việc dập tắt ngọn nến, sự im bật tiếng nói của cô dâu và chú rể đều là những hình ảnh lấy từ Cựu Ước, tượng trưng cho sự kết thúc thời kỳ ân điển.

Khi chương mười một của Đa-ni-ên được đặt chồng lên các chương mười ba và mười bốn của Khải Huyền về mặt tiên tri, rồi hai đoạn ấy lại được đặt chồng lên các chương mười bảy và mười tám của Khải Huyền, chúng ta thấy ba dòng tiên tri mà, bên cạnh những lẽ thật khác, đại diện cho sự sụp đổ cuối cùng của Ba-by-lôn hiện đại. Mỗi dòng trong ba dòng ấy tượng trưng cho một trong ba quyền lực dẫn dắt thế giới đến A-ma-ghê-đôn. Chương mười một của Đa-ni-ên xác định con thú (giáo hoàng chế). Các chương mười ba và mười bốn của Khải Huyền trình bày cùng lịch sử ấy, nhưng từ góc nhìn của tiên tri giả (Hoa Kỳ). Các chương mười bảy và mười tám của Khải Huyền xác định cùng một dòng tiên tri, nhưng lịch sử được trình bày ở đó tập trung vào con rồng (Liên Hiệp Quốc).

Mỗi trong ba dòng đều bắt đầu vào “thời kỳ cuối cùng” năm 1798. Câu bốn mươi của Đa-ni-ên đoạn mười một bắt đầu bằng lời: “Và vào thời kỳ cuối cùng.” “Thời kỳ cuối cùng” ở đầu câu ấy là năm 1798; và khi câu ấy được ứng nghiệm vào năm 1989, đó cũng là “thời kỳ cuối cùng”, vì Chúa Giê-su minh họa phần kết bằng phần khởi đầu khi Ngài muốn đặt chữ ký của mình lên một sự thật quan trọng. Bà White cho chúng ta biết rằng Khải Huyền đoạn mười ba cũng bắt đầu vào năm 1798.

"Và khi chế độ giáo hoàng, bị tước đoạt sức mạnh, buộc phải chấm dứt việc bách hại, Giăng thấy một quyền lực mới trỗi lên để vang vọng tiếng nói của con rồng và tiếp tục cùng một công

việc tàn ác và phạm thượng. Quyền lực này, quyền lực cuối cùng sẽ gây chiến chống lại Hội Thánh và luật pháp của Đức Chúa Trời, được tượng trưng bởi một con thú có sừng giống chiên con." Dấu hiệu của Thời đại, ngày 1 tháng 11 năm 1899.

Dòng tiên tri bắt đầu ở câu bốn mươi của Đa-ni-ên mười một vào năm 1798, tiếp diễn cho đến khi thời kỳ ân điển của loài người khép lại, khi Mi-ca-ên đứng dậy. Dòng tiên tri bắt đầu vào năm 1798, "khi Giáo quyền La Mã, bị tước mất sức mạnh, buộc phải thôi bắt bớ", và kết thúc khi con thịnh nộ của Đức Chúa Trời được đổ trên những kẻ đã chấp nhận "dấu" của thẩm quyền giáo hoàng. Trong Khải Huyền đoạn mười bảy, khi thiên sứ đến với Giăng để cho ông thấy sự phán xét của con điếm giáo hoàng, Giăng được đưa đến tận cuối của "đồng vắng", nơi tượng trưng cho giai đoạn lịch sử từ năm 538 đến 1798. Được đặt vào vị thế thuộc linh năm 1798, Giăng ghi lại sự phán xét của Ba-by-lôn hiện đại, bắt đầu với tiếng thứ hai của Khải Huyền đoạn mười tám, tiếng loan báo rằng giáo quyền La Mã đã làm đầy chén thời kỳ ân điển của mình, và sự phán xét ấy tiếp tục cho đến khi ân điển chấm dứt, khi thót cối lớn bị ném xuống biển.

Dòng nợ chồng dòng kia, ba dòng này chỉ ra sự sụp đổ sau cùng của Ba-by-lôn hiện đại, kẻ đã phạm tội gian dâm với các vua của Rô-ma hiện đại. Đa-ni-ên đoạn mười một là một lời chứng về giáo hoàng quyền, được trình bày như vua phương bắc. Khải Huyền đoạn mười ba và mười bốn làm chứng về tiên tri giả, và các đoạn mười bảy và mười tám làm chứng về vai trò của con rồng (mười vua). Khung khổ tiên tri mà Future for America sử dụng dựa trên ba quyền lực dẫn dắt thế giới đến A-ma-ghê-đôn.

Hai nhân chứng của Ba-bên và Ba-by-lôn chỉ ra những đặc điểm tiên tri của Ba-by-lôn thời hiện đại. Hai nhân chứng ấy nói về sự kiêu ngạo của một vị giáo hoàng, người tự xưng là Cơ Đốc nhân, ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời và tuyên bố mình là Đức Chúa Trời. Hai nhân chứng ấy cũng chỉ ra sự sụp đổ cuối cùng của ông. Sự tự tôn vinh mình của giáo hoàng và sự sụp đổ cuối cùng của ông, như được thể hiện trong ba hình thái của Ba-by-lôn, là điều thiết lập viễn kiến về lịch sử tiên tri.

Trong thời ấy sẽ có nhiều người đứng lên chống lại vua phương nam; cả những kẻ cướp trong dân người cũng sẽ tự tôn mình lên để làm cho khải tượng được ứng nghiệm; nhưng rồi chúng sẽ thất bại. Đa-ni-ên 11:14.

Chúng ta sẽ tiếp tục xem xét ba biểu hiện của Babylon trong bài viết tiếp theo.

Và tôi nghe một tiếng nói khác từ trời phán: Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi nó, để các ngươi đừng dục phần vào tội lỗi của nó và khỏi lãnh các tai họa của nó. Vì tội lỗi của nó đã chồng chất đến tận trời, và Đức Chúa Trời đã nhớ đến những điều gian ác của nó. Hãy trả cho nó như nó đã trả cho các ngươi; hãy trả gấp đôi cho nó tùy theo các việc làm của nó; trong chén mà nó đã rót đầy, hãy rót cho nó gấp đôi. Nó đã tự tôn vinh mình và sống xa hoa bao nhiêu, thì hãy cho nó chịu khổ hình và sầu não bấy nhiêu; vì nó nói trong lòng: Ta ngồi làm nữ hoàng, ta không phải là góa phụ, và sẽ chẳng thấy sầu não. Cho nên trong một ngày các tai họa của nó sẽ đến: sự chết, than khóc và đói kém; nó sẽ bị thiêu rụi hoàn toàn bằng lửa, vì Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng xét đoán nó, là Đấng quyền năng. Khải Huyền 18:4-8.